

právna úprava kapitálového trhu a bankovníctva

7

Cieľom právnej úpravy finančného trhu je zabezpečiť jeho transparentnosť a funkčnosť, primeranú ochranu jeho účastníkov s dôrazom na zodpovedajúcu ochranu neprofesionálnych investorov a vkladateľov. Základom právnej úpravy slovenského finančného trhu je zákon o dohľade nad finančným trhom, zákon o cenných papieroch a investičných službách, zákon o burze cenných papierov, zákon o dlhopisoch, zákon o Národnej banke Slovenska, zákon o bankách, ktorým sa stručne venujeme v tejto kapitole.

Aby mohol finančný trh plniť všetky svoje funkcie, je nevyhnutné aby boli prijaté také zákony a ďalšie právne normy, ktoré zabránia podvodom a rôznym nekalým praktikám na finančnom trhu, zabránia legalizácii príjmov z trestnej činnosti, a naopak zabezpečia čo najlepšie a najspravodlivejšie podmienky pre všetky subjekty pôsobiace na finančnom trhu.

Vzhľadom na neustály vývoj finančného trhu je potrebné sledovať potreby a požiadavky subjektov, ktoré na ňom pôsobia, a pružne zavádzať potrebné legislatívne zmeny, prehodnocovať a systematicky upravovať spôsob sprostredkovania finančných služieb, ako aj pravidlá pre poskytovanie finančného poradenstva. Okrem iného je potrebné venovať osobitnú pozornosť podpore dlhodobého finančného vzdelávania širokej verejnosti.

Uskutočňované zmeny v slovenskej legislatíve by mali podporiť prípravu a zavedenie nových produktov kapitálového trhu zameraných na zabezpečenie potrieb pre sociálne slabšie skupiny obyvateľstva, a to predovšetkým v oblasti bývania a zvyšovania kvalifikácie. V záujme zlepšenia podnikateľského prostredia a prístupu malých perspektívnych firiem a stredne veľkých podnikov ku kapitálu prostredníctvom nových emisií akcií a dlhopisov, došlo k zmenám vo fungovaní inštitúcií finančného trhu, predovšetkým centrálnemu depozitára a burzy cenných papierov.

Právna úprava kapitálového trhu musí zabezpečiť primeranú ochranu jeho účastníkov, predovšetkým dostatočnú ochranu drobných investorov, a musí posilniť prevenciu v tejto oblasti. Veľmi dôležitá je transparentnosť transakcií uskutočňovaných na kapitálovom trhu a lepšia informovanosť o produktoch a poplatkoch s nimi spojených.

Slovenská republika má vybudované a fungujúce všetky dôležité inštitúcie finančného trhu. V súvislosti so zabezpečovaním stability finančného trhu je veľmi dôležitá činnosť centrálnej banky - Národnej banky Slovenska, a to ako v oblasti dohľadu nad celým finančným trhom, tak pri zabezpečovaní voľného pohybu kapitálu v rámci Európskej únie.

Zákon o dohľade nad finančným trhom

Národná rada Slovenskej republiky schválila v decembri 2004 s účinnosťou od 1. januára 2006 **zákon č.747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom** a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákon zavádza integrovaný dohľad nad finančným trhom, ktorý bude vykonávať Národná banka Slovenska. Zákomom bol s účinnosťou od 1. januára 2006 zrušený zákon o dohľade a zároveň bol zmenený a doplnený aj osobitný zákon – zákon o cenných papieroch.

Prechodom výkonu dohľadu nad finančným trhom v oblasti kapitálového trhu, poisťovníctva a dôchodkového sporenia z Úradu pre finančný trh na NBS od 1. januára 2006 sa rozšírila pôsobnosť tejto inštitúcie. NBS sa tak od začiatku roka 2006 stala nezávislým orgánom dohľadu nad celým finančným trhom Slovenskej republiky.

NBS tak plní nielen úlohy nezávislej centrálnej banky, ale tiež je povinná svojou činnosťou prispievať k stabilite finančného systému ako celku, a tým prispievať k znižovaniu rizík vyplývajúcich z pôsobenia jednotlivých subjektov na finančnom trhu.

Zákon o cenných papieroch

Základnou právnou úpravou kapitálového trhu je **Zákon č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách** a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch), ktorý nadobudol účinnosť 1.januára 2002. Vychádza zo smerníc EÚ upravujúcich činnosť subjektov kapitálového trhu, ako aj informačnú povinnosť a ochranu investorov (smernice č. 93/22 o poskytovaní investičných služieb v oblasti cenných papierov, smernice č. 93/6 o kapitálovej primeranosti obchodníkov s cennými papiermi a úverových inštitúcií, smernice č. 97/9 o kompenzačných schémach pre investorov, smernice č. 89/298/EEC o koordinácii zostavovania, preskúmania a distribúcie informácií o cenných papieroch vo forme prospektu pri vykonávaní verejnej ponuky). Okrem zosúladenia s právom EÚ v oblasti kapitálového trhu bolo zámerom vytvoriť legislatívne predpoklady na riešenie známych, doteraz pretrvávajúcich problémov na trhu.

Mimoriadna pozornosť je v zákone venovaná povoľovacej činnosti pre vznik a činnosť obchodníkov s cennými papiermi alebo zriadenie pobočky zahraničného obchodníka s cennými papiermi, výrazne sa zvýšili kritériá pre povoľovanie činnosti obchodníkov s cennými papiermi. Obchodníci s cennými papiermi, ktorí vykonávali ku dňu účinnosti tohto zákona činnosť podľa doterajších predpisov, boli povinní do deviatich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona požiadať úrad o vydanie povolenia na poskytovanie investičných služieb. Minimálne základné imanie ako aj minimálne vecné, technické a personálne predpoklady pre činnosť obchodníkov s cennými papiermi sú diferencované v závislosti od rozsahu poskytovaných služieb. Pri určovaní minimálneho základného imania ako jednej z požiadaviek na kapitálovú primeranosť sa vychádzalo z príslušnej smernice o kapitálovej primeranosti - obchodník s cennými papiermi je povinný udržiavať primeranosť vlastných zdrojov najmenej 8 %.

Vo vzťahu k svojim klientom je obchodník povinný dodržiavať zákonom stanovené pravidlá – napr. konať pri poskytovaní služieb s odbornou starostlivosťou v záujme svojich klientov, neuprednostňovať obchody na vlastný účet, poskytnúť klientovi dôležité informácie súvisiace s obchodom, upozorniť na riziká, informovať klienta, či sa na požadovaný obchod vzťahuje systém ochrany klientov, vyhýbať sa stretu záujmov medzi ním a klientom alebo medzi klientmi navzájom, plniť pokyny klientov za najvýhodnejších podmienok, viesť klientmi zverenú finančnú prostriedky a cenné papiere na bankových účtoch a účtoch majiteľov cenných papierov oddelene od bankových účtov a účtov majiteľov, na ktorých má uložené peňažné prostriedky a cenné papiere patriace do jeho majetku, neponúkať výhody, ktorých spoľahlivosť nemôže zaručiť, atď.

V zákone sa – v súlade so smernicou o kompenzačných schémach pre investorov, zaviedol systém ochrany klientov obchodníka s cennými papiermi. Zákon zriadil Garančný fond investícií ako právnickú osobu, ktorá sústreďuje peňažné príspevky obchodníkov na poskytovanie náhrad za nedostupné cenné papiere a iné investičné nástroje zverenú obchodníkom s cennými papiermi.

Zákon o cenných papieroch zmenil systém evidencie cenných papierov zavedením systému viacstupňovej evidencie vlastníctva cenných papierov. Centralizovaný register emisií v centrálnom depozitári ostal zachovaný, vedenie klientskych účtov je umožnené obchodníkom s cennými papiermi, ktorí sú členmi centrálného depozitára. Povolenie na vznik a činnosť centrálného depozitára udeľuje úrad na základe splnenia zákonom stanovených podmienok.

Zákon zásadne zmenil koncepciu verejnej obchodovateľnosti cenných papierov. Podľa platnej právnej úpravy sa cenné papiere členia z hľadiska ich obchodovateľnosti na cenné papiere prijaté na trh kótovaných cenných papierov burzy a na cenné papiere obchodované na voľnom trhu, resp. cenné papiere vydané na základe verejnej ponuky.

Zákon o cenných papieroch vytvoril čiastočný regulačný rámec pre činnosť vyhlasovateľov verejnej ponuky majetkových hodnôt. Je zavedená povinnosť vyhlasovateľa takejto verejnej ponuky zverejniť prospekt, ktorý schvaľuje úrad. Vyhlasovateľ je povinný upozorniť potenciálnych investorov na riziká spojené s propagovanou investíciou a je zakázané zverejňovať v rámci verejnej ponuky informácie o zhodnotení verejných prostriedkov, ktoré nebude možné hodnoverne preukázať. Subjekty, ktoré zhromaždili peňažné prostriedky na základe verejnej ponuky, sú povinné pravidelne zverejňovať informácie o svojej hospodárskej situácii.

Zákon o cenných papieroch umožňuje dohľad nad činnosťou licencovaných subjektov na konsolidovanom základe, teda sledovanie a reguláciu rizík konsolidovaných celkov a subkonsolidovaných celkov, ktorých súčasťou je obchodník s cennými papiermi alebo centrálny depozitár, za účelom obmedzenia rizík, ktorým je obchodník s cennými papiermi alebo centrálny depozitár vystavený z dôvodu jeho účasti v konsolidovanom celku.

Zákon o cenných papieroch bol v priebehu roka 2003 novelizovaný dvakrát – prvá novela (zákon č. 162/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) upresnila niektoré lehoty súvisiace s novým systémom evidencie cenných papierov, druhá novela

(zákon č . 594/2003 Z. z. o kolektívnom investovaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov) súvisela s novým zákonom o kolektívnom investovaní. Prvá novela zákona zosúladiť lehoty súvisiace so zavedením nového systému evidencie cenných papierov, najmä lehoty pre začiatok vykonávania činnosti centrálného depozitára, lehoty pre vykonávanie prevodov zaknihovaných cenných papierov podľa nového systému evidencie, lehoty pre spustenie nového spôsobu zúčtovania a vyrovnania burzových obchodov a lehoty pre vznik tzv. OTC trhu, ktorý umožňuje mimoburzové prevody cenných papierov.

Zákonom č.43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol menený a dopĺňaný aj zákon o cenných papieroch. Do zákona o cenných papieroch bolo aplikované ustanovenie súvisiace so vznikom dôchodkových správcofských spoločností, ktoré sú považované za finančné inštitúcie. Tieto zmeny a doplnky nadobudli účinnosť od 1. januára 2005, tak ako celý zákon o dôchodkovom sporení.

V októbri 2004 bol prijatý **zákon č.635/2004 Z. z.**, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o cenných papieroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zámerom tejto novely zákona bolo predovšetkým plne harmonizovať zákazy manipulácie s trhom s pravidlami EÚ, najmä so smernicou o obchodovaní s využitím dôverných informácií (zneužívanie trhu) č.2003/6/ES a s implementačnými opatreniami prijatými na jej vykonanie, harmonizovať úpravu dohľadu nad činnosťou obchodníkov s cennými papiermi a správcofskými spoločnosťami so smernicou č.2002/87/ES o doplňujúcom dohľade nad finančnými konglomerátmi, harmonizovať úpravu záložného práva k cenným papierom so smernicou č.2002/47/ES o finančných kolateráloch a posilniť právomoci orgánu dohľadu nad obchodovaním s finančnými nástrojmi a vybaviť ho ďalšími nástrojmi prostredníctvom ktorých bude môcť účinne zasahovať v prípade porušenia zákona. Predmetná novela zákona reagovala na zmeny v eurolegislatíve v oblasti kapitálového trhu, ktoré boli vykonané v roku 2003, ich prioritným cieľom bolo zvýšiť úroveň ochrany účastníkov finančného trhu.

Zákon nadobudol, s výnimkou niektorých ustanovení, účinnosť 1. januára 2005. Prínosom tejto novely zákona bola úprava ustanovení upravujúcich manipuláciu s trhom a zákaz využívania dôverných informácií, resp. povinností osôb využívajúcich dôverné informácie. Budovanie jednotného európskeho trhu pre finančné služby je založené na nevyhnutnosti jeho integrity, bezproblémového fungovania, dôvery verejnosti a právnej istoty. Zneužívanie trhu poškodzuje integritu finančných trhov a dôveru verejnosti v cenné papiere a deriváty. Obchodovanie s využitím dôverných informácií a manipulácia s trhom bránia úplnej a riadnej transparentnosti trhu, čo je nevyhnutnou podmienkou obchodovania všetkých účastníkov hospodárskeho diania na integrovaných finančných trhoch. Zákonom bolo doplnené aj ustanovenie § 118 ods. 3 zákona o cenných papieroch, podľa ktorého cena akcií v povinnej ponuke na prevzatie nemôže byť okrem iného nižšia ako cena stanovená znaleckým posudkom vypracovaným podľa osobitného predpisu.

Národná rada Slovenskej republiky schválila v decembri 2004 s účinnosťou od 1. januára 2006 zákon č.747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákon zavádza integrovaný dohľad nad finančným trhom, ktorý bude vykonávať Národná banka Slovenska. Zákonom bol s účinnosťou od 1. januára 2006 zrušený zákon o dohľade a vyhláška

Ministerstva financií Slovenskej republiky č.170/2002 Z. z. o výške poplatkov za úkony úradu v znení neskorších predpisov a zároveň bol zmenený a doplnený aj osobitný zákon – zákon o cenných papieroch.

Dňa 27.júla 2005 bola uverejnená v zbierke zákonov, v čiastke 141, zatiaľ posledná novela zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch). Novela zavádza okrem iného nové definície pojmov (napr. kapitálové cenné papiere, nekapitálové cenné papiere) a obsahuje osobitné ustanovenia o finančných zábezpekách. Novela je publikovaná pod č. 336/2005 Z. z. a je účinná od 1. augusta 2005.

Zákon o burze cenných papierov

Zákon č. 429/2002 Z. z. o burze cenných papierov, ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2002, je rekodifikáciou, ktorá bola na naše podmienky prijatá pomerne skoro, ani nie po dvoch rokoch uplatňovania zákona č. 330/2000 Z. z. o burze cenných papierov. K tomuto riešeniu bolo potrebné pristúpiť vzhľadom na rozsah potrebných zmien a doplnení zákona, najmä v súvislosti so zmenami v legislatíve upravujúcej finančný trh v roku 2001 a 2002 s harmonizáciou s právom EÚ. Zákon o burze cenných papierov bol novelizovaný zákonmi č. 594/2003 Z. z., 43/2004 Z. z., 635/2004 Z. z. a zákonom č. 336/2005 Z. z.

Zákon o burze cenných papierov najmä:

- Rozšíril predmet činnosti burzy o možnosť organizovať okrem sekundárneho trhu aj primárny trh cenných papierov.
- Sprísnil podmienky na vznik a činnosť burzy, okrem iného aj stanovením podmienok vhodnosti akcionárov s kvalifikovanou účasťou na burze (podiel viac ako 5 %).
- Zaviedol systém predchádzajúcich súhlasov dohľadného orgánu na vykonanie niektorých úkonov, napríklad voľba členov predstavenstva a dozornej rady, zmeny v akcionárskej štruktúre burzy, jej zlúčenie, splynutie alebo rozdelenie, ako aj významný majetkový vstup burzy do základného imania iných osôb.
- Rozšíril kompetencie generálneho riaditeľa o právomoc rušiť burzové obchody.
- Zaviedol zriadenie útvaru inšpekcie burzových obchodov s právomocou vykonávať kontrolu burzových obchodov v súčinnosti s dohľadným orgánom.
- Precíznejšie upravil skončenie obchodovania s emisiami na trhoch burzy, najmä sprísnenie podmienok odchodu emitentov akcií z regulovaného voľného trhu burzy vrátane povinnosti emitenta za určitých podmienok vyhlásiť ponuku na prevzatie.
- Rozšíril právomocí UFT pri výkone dohľadu nad burzou a burzovými obchodmi, napríklad o pozastavenie výkonu práv akcionárov burzy.

Zákon o kolektívnom investovaní

Zákon č. 594/2003 Z. z. o kolektívnom investovaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 635/2004 Z. z. (zákon o kolektívnom investovaní) je základným právnym rámcom kolektívneho investovania v Slovenskej republike.

Zákon o kolektívnom investovaní dopĺňajú a upresňujú nasledovné všeobecne záväzné právne predpisy:

- Vyhláška MF SR č. 611/2003 Z. z. o spôsobe určenia hodnoty cenných papierov, nástrojov peňažného trhu a derivátov v majetku v podielovom fonde,
- Vyhláška MF SR č. 615/2003 Z. z. o náležitostiach žiadosti o vydanie predchádzajúceho súhlasu Úradu pre finančný trh podľa zákona č. 594/2003 Z. z. o kolektívnom investovaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- Vyhláška MF SR č. 616/2003 Z. z. o spôsobe preukazovania splnenia podmienok na udelenie povolenia na vznik a činnosť správcovskej spoločnosti,
- Vyhláška MF SR č. 617/2003 Z. z. o vlastných zdrojoch správcovskej spoločnosti a ich výpočte,
- Vyhláška MF SR č. 594/2004 Z. z. o používaní techník a nástrojov efektívneho riadenia investícií majetku v podielovom fonde a o majetkovej angažovanosti,
- Vyhláška MF SR č. 680/2004 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o niektorých náležitostiach zjednodušeného predajného prospektu podielového fondu.

Zákonom o kolektívnom investovaní sa preberá smernica Rady č. 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii právnych a správnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na podniky kolektívneho investovania v obchodovateľných cenných papieroch (UCITS) v znení smerníc č. 88/220/EHS, č. 95/26/ES, č. 2000/64/ES, č. 2001/107/ES a č. 2001/108/ES. Posledné dve rozsiahle novelizácie UCITS direktívy prijaté vo februári 2002 sa týkajú podmienok činnosti správcovských spoločností a ustanovení obmedzenia a rozloženia rizika spravovaných portfólií. Európska komisia stanovila na zapracovanie týchto zmien do národných legislatív najneskôr rok 2004. Súčasný platný zákon o kolektívnom investovaní je plne kompatibilný s uvedenými smernicami.

Z pohľadu subjektov kolektívneho investovania a investorov sú najdôležitejšími zmenami najmä:

- vstupom Slovenskej republiky do EÚ je umožnený voľný pohyb služieb a kapitálu aj v oblasti kolektívneho investovania. Zahraničné správcovské spoločnosti so sídlom na území členského štátu a zahraničné subjekty kolektívneho investovania, ktoré spĺňajú podmienky právneho predpisu Európskej únie upravujúceho kolektívne investovanie majú možnosť ponúkať na území SR svoje podielové listy, resp. iné cenné papiere obdobné podielovým listom len na základe oznámenia slovenskému dohľadnému orgánu, bez potreby povolenia tejto činnosti z jeho strany. Tuzemské správcovské

spoločnosti majú možnosť verejne ponúkať podielové listy Podielových fondov zodpovedajúcich UCITS v členských štátoch EÚ. Táto právna úprava znamená predovšetkým rozšírenie investičných možností z dôvodu ľahšieho prístupu k produktom kolektívneho investovania zahraničných subjektov kolektívneho investovania,

- rozširuje okruh činností, ktoré môže správcovská spoločnosť vykonávať. Okrem spravovania podielových fondov, môže správcovská spoločnosť vykonávať na základe povolenia aj správu individuálneho portfólia klienta, poradenskú činnosť týkajúcu sa investovania do investičných nástrojov a úschovu a správu podielových listov a cenných papierov vydávaných zahraničnými subjektmi kolektívneho investovania,
- zavádza sa ďalší informačný dokument podielového fondu – zjednodušený predajný prospekt. Tento dokument má investorovi podať základné informácie o podielovom fonde a to v stručnej a pre bežného investora zrozumiteľnej forme,
- zlepšuje sa postavenie podielníka v prípade, ak bude správcovskú spoločnosť žalovať o náhradu škody z dôvodu neplnenia alebo nedostatočného plnenia jej povinností vyplývajúcich zo zákona alebo zo štatútu podielového fondu, a to tak, že správcovská spoločnosť má povinnosť aj na základe žiadosti podielníka preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti. Ak správcovská spoločnosť tejto žiadosti nevyhoví alebo nepreukáže vynaloženie odbornej spôsobilosti, má sa za to, že nekonala s odbornou starostlivosťou;
- správcovská spoločnosť už nemusí mať depozitára, táto povinnosť zostala iba pre podielový fond,
- výška odplaty za správu podielového fondu ani za výkon činnosti depozitára nie je určená ZKI, ale v štatúte podielového fondu.

Zákon o dlhopisoch

Zákon o dlhopisoch je základným právnym rámcom vydávania dlhopisov. Zákon bol viackrát novelizovaný: zákonom č. 600/1992 Zb., zákonom č. 194/1995 Z.z., zákonom č. 58/1996 Z.z., zákonom č. 355/1997 Z.z., zákonom č. 361/1999 Z.z., zákonom č. 103/2000 Z.z., zákonom č. 329/2000 Z.z., zákonom č. 566/2001 Z.z., zákonom č. 96/2002 Z.z., zákonom č. 430/2002 Z.z., zákonom č. 594/2003 Z.z. a zákonom č. 336/2005 Z.z.

Zákomom č. 430/2002 Z. z., sa dokončil proces liberalizácie vydávania dlhopisov v súlade so záväzkami vyplývajúcimi pre Slovenskú republiku z prístúpenia k Dohovoru o OECD. Týmto zákonom sa zrušilo posledné obmedzenie úplnej liberalizácie vydávania dlhopisu, t. j. povoľovanie na vydanie emisií dlhopisov s lehotou splatnosti do jedného roka a komunálnych obligácií, udeľované UFT, aj napriek tomu, že zadĺženosť komunálnej sféry je súčasťou celkového dlhu verejného sektora. V zákone sa upravil spôsob a podmienky vydávania komunálnych obligácií pre vyššie územné celky a obce. Táto novela zákona reflektovala taktiež na aktuálne zmeny v právnych predpisoch týkajúcich sa oblasti finančného trhu. Došlo tiež k zmene definícií pojmov menovitá hodnota dlhopisu, kurz dlhopisu a emisný kurz dlhopisu. Naďalej zostáva

zachovaná oznamovacia povinnosť emitenta dlhopisu voči Ministerstvu financií SR a Národnej banke Slovenska pri vydávaní dlhopisov. Sprísňuje sa dohľad ako aj sankcie za nedodržanie povinností stanovených zákonom.

Zákon o dlhopisoch nadobudol účinnosť 1. februárom 1991, posledná novela zákona o dlhopisoch vykonaná zákonom č. 336/2005 Z. z. nadobudla účinnosť 1. augusta 2005.

Zákon o národnej banke Slovenska

V súčasnosti platný zákon o NBS je plne zosúladený a kompatibilný s právom Európskych spoločenstiev a Európskej únie (ES/EÚ), a to v rozsahu platnom pre členské štáty Európskej únie, v ktorých nie je ako peňažná mena zavedená mena euro (teda pre členské štáty s derogáciou – s výnimkou na zavedenie eura).

Cieľom nového zákona o Národnej banke Slovenska je predovšetkým zvýrazniť dôležitosť výkonu integrovaného dohľadu nad finančným trhom ako jedného z dvoch hlavných pilierov činnosti Národnej banky Slovenska (popri výkone menovej politiky).

Upravuje pôsobnosť Národnej banky Slovenska (NBS) v súvislosti s jej výkonom integrovaného dohľadu nad celým finančným trhom Slovenskej republiky.

Zákona upravuje ustanovenia o:

- kompetenciách, uznášaniaschopnosti a hlasovaniach Bankovej rady NBS,
- počte členov Bankovej rady NBS,
- možnosti opakovaného vymenovávanía a o funkčných obdobiach členov Bankovej rady NBS,
- výkone a organizácii výkonu dohľadu nad finančným trhom.

Spoločne s niektorými zmenami, ktoré vyplývajú z aplikačnej praxe, sa tak dotvára komplexná právna úprava pre oblasť dohľadu nad finančným trhom Slovenskej republiky.